

1. Wat geloof ik? | c. de toekomst en het eeuwige leven

kernwoord: nieuwe hemel en aarde

De eeuwigheid: een droom die uitkomt!

bijbelgedeelte: Openbaring 21:1-8

Bijlage bij introductie 'Een witte brief' (2.1)

Een witte brief

Hij lag in de la van het oude dressoir in het schuurtje van opa. Dat donkerbruine schuurtje, zwartbruin van de buitenbeits. Achterin stond een meubelstuk dat voor mijn opa al ouderwets moet zijn geweest. Een enorm gevaarte van eikenhout met wel tien lades erin. Lades die stroef open gingen en vol lagen met oude sigarendoosjes vol roestige spijkers. Alles in dat meubelstuk was oud en donker. Behalve die witte brief in de derde lade van boven. Ik pakte 'm met mijn groezelige vingers, vouwde het papier open en las.

Chris, jongen,

Het is moeilijk om in de taal van de oude aarde iets te zeggen over de hemel. Daarom moet je bij alles wat ik schrijf erbij denken dat het in het echt nog mooier is.

Hier is alles licht. Ik wist niet dat er zulk helder en warm licht bestond. Het is het licht van God – Zijn glorie, Zijn heerlijkheid. En wij leven in dat licht van God. Dat is overal. Het is niet zo fel als het zonlicht vroeger – je kunt er gewoon in kijken zonder dat je zere ogen krijgt. Heel wat mensen kunnen er trouwens niet tegen. Ze wilden heel graag naar de hemel, maar ze konden niet tegen dat licht van God. Dat was teveel en te fel voor hen. Als je alleen maar naar de hemel wilt om de hemel en niet om God, dan ben je hier echt op de verkeerde plek. Snap je dat?

Ik heb het nu wel steeds over de hemel, maar je kunt beter spreken over de nieuwe aarde. Het is onze aarde, maar dan vernieuwd en helemaal gezuiverd van de zonde, de dood en alle ellende. En op die nieuwe aarde mogen we leven, werken, spelen en genieten. We zijn hier mens gebleven, maar dan verheerlijkt, helemaal volmaakt en vol van eeuwig leven. En we leven op onze bekende aarde, die ook is verheerlijkt. Je zou kunnen zeggen dat de hemel op aarde is gekomen, zo iets. Het is hier het paradijs waarin alles leeft en bloeit. En het nieuwe Jeruzalem, de stad van volmaakte schoonheid. Ik dacht altijd dat de hemel een soort eeuwige kerkdienst zou zijn. Dat leek me wel wat eentonig – ook al hield ik op aarde van kerkdiensten. Maar er zijn hier helemaal geen kerkdiensten. De dominees hebben eeuwig vrijaf gekregen. Nergens een kerk of tempel te bekennen. Dat hoeft natuurlijk ook niet, want God is overal. Jezus is overal. Het is voor jou niet te bevatten hoe mooi het is om te ervaren dat God onder ons woont. En in alles wat we doen, eren we Hem – ook bij het wandelen, het bouwen, het koken, het praten, het spelen. Je hoeft Hem niet zoals vroeger te zoeken of bij je leven te betrekken. Trouwens, ook al zijn er geen kerkdiensten, we zingen wel veel en je hoort ook overal muziek. Steeds weer nieuwe muziek en liederen om God te eren en onze vreugde over Hem te uiten. Ik heb het idee dat we hier nooit meer uitgezongen raken.

Ik denk dat ik niet overdrijf als ik zeg dat het hier altijd feest is. Voor jou, met je oude verstand en levend in de oude wereld, is dat misschien moeilijk voor te stellen. Misschien denk je ook wel aan de verkeerde feesten. Hier is het hele leven een feest. Het is één en al vrolijkheid, vriendelijkheid en plezier, zoals je dat op een goed feest hebt. De ontmoetingen en gesprekken met anderen, het eten en drinken, je verheugen in God, de dieren die hier rondlopen. Ja, alles. Er wordt hier niet gehuild en gesomberd. Alle pijn en angst zijn verdwenen. Ze zijn opgeslokt door de liefde.

Dat woord moet ik echt noemen: liefde. Hier is overal liefde. Je merkt dat iedereen hier beseft dat we alleen dankzij Gods liefde en genade hier zijn. Het is elke dag weer een wonder dat God ons heeft liefgehad en verlost. En dat wij nu helemaal in Zijn liefde mogen leven. En daarom willen we ook alleen maar liefhebben – God en ook elkaar. Je weet niet half hoe gaaf dat is. We hebben het er vaak over dat we niet kunnen begrijpen waarom we op de oude aarde zo weinig in de liefde leefden, terwijl die zo mooi is. Nooit meer jaloers, geen gerommel, geen gevoel van 'met hem heb ik niks', nooit meer afgewezen worden, geen pijnlijke misverstanden, niet meer die ellendige concurrentie tussen mensen, geen begerige blikken meer naar elkaar... Chris, je moet maar denken: 'Het is hier 1 Korinthe 13 en dan helemaal volmaakt.' We leven hier dus ook echt samen. Je kunt je natuurlijke best even terugtrekken om alleen te zijn, maar je kunt hier niet in je eentje leven, met een 'boekje in een hoekje'. Onze huizen hebben bijvoorbeeld geen deuren. Ze zijn open. Dat is even wennen als je de oude aarde gewend bent, waar iedereen z'n eigen plekje met schuttingen afbakende. Dat hoeft hier niet, want we bezitten niks. Alles is van God en iedereen mag het gebruiken. We hoeven ook niet meer bang voor elkaar te zijn. Vooral degenen onder ons die op de oude aarde oorlog of vervolging hebben meegemaakt, kunnen er maar niet over uit. Je moest ze eens zien, die Rwandezen, Joden, Armeniërs ... Op hun gezicht straalt de blijdschap over de vrede en de liefde waar we nu met z'n allen in leven.

Je wilt misschien weten wat het bijzonderste is hier. Zonder twijfel is dat God zelf, die het middelpunt van alles is. Zonder Zijn aanwezigheid zou al dat andere waar ik over schrijf, er ook niet zijn.

Chris, ik hoop dat ik door deze brief je verlangen hebt gewekt naar de nieuwe aarde. Geloof me, het is mooier en duizend keer echter dan ik in deze brief heb kunnen schrijven.

Met een zusterlijke groet,

Mary

Bijlage bij introductie – 'Zeg het met beelden' (2.2)

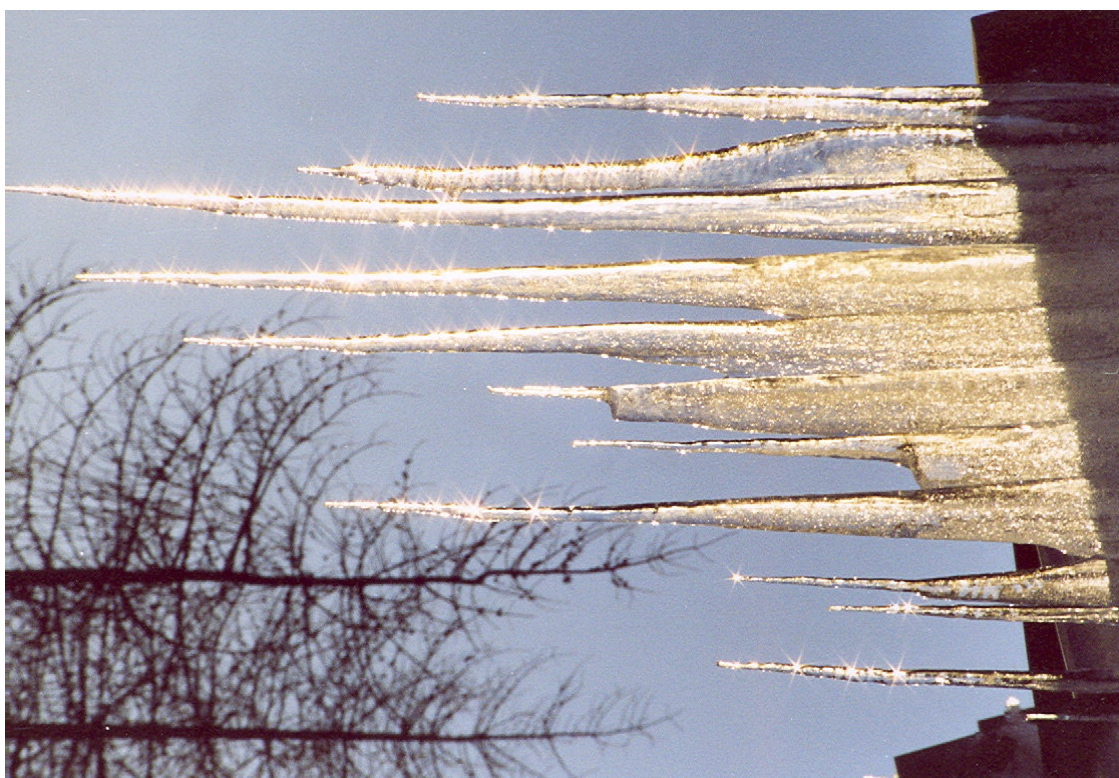

Bijlage bij introductie - 'Kaarten over de eeuwigheid' (2.3)

eeuwig zingen

alleen voor christenen

(uit)rusten

genieten van
de schepping

anderen terugzien

mijn lichaam, maar
dan verheerlijkt

actief bezig zijn

God in het middelpunt

deze aarde,
maar dan vernieuwd

goede gesprekken

onbeperkt genieten

eigen taak

Wat is het eeuwige leven?

De mooiste verklaring daarvan vind ik nog altijd wat Jezus zegt: 'Het eeuwige leven is dat wij God de Vader kennen en Zijn Zoon die Hij naar de aarde zond.' En met 'kennen' wordt dan bedoeld: vertrouwelijk omgaan met. Opvallend is dus dat het Hem niet zozeer om de tijdsduur gaat, maar om een relatie: leven *van* en *met* Jezus. Zo bekeken begint het eeuwige leven voor ons al hier en nu. Jezus zegt meerdere keren dat ieder die in Hem gelooft, die *heeft* (!) het eeuwige leven. Die open omgang zijn we door onze ongehoorzaamheid aan God kwijtgeraakt. Het paradijs ging voor ons dicht. Maar dankzij Jezus' verzoenend werk ontstaat er toch weer de mogelijkheid van een goed contact. Dat brengt de Heilige Geest in ons teweeg.

Is het eeuwige leven niet hetzelfde als de hemel?

Nee. Wij denken vaak dat de hemel de enige toekomst is voor de gelovigen. Maar je zou de hemel eerder een *tussenstation* kunnen noemen. Ieder mens bij wie God hier en nu in het hart is gekomen, zal er zijn na zijn sterven: samen met Jezus en allen die Hem oprecht lief gekregen hebben. Maar God heeft nog veel meer in petto! De eindbestemming is de *nieuwe hemel en de nieuwe aarde*, waarop alles weer gaaf zal zijn, volop vrede en gerechtigheid en voor ons een verheerlijkt lichaam. Dat zou je de hemel op aarde kunnen noemen. Die zal aanbreken als Jezus terugkomt en met Hem het oordeel en de opstanding. Daarbij ontvang ik mijn eigen lichaam, maar dan geheel doortrokken van Gods Geest en daarom onvergankelijk, stralend, zuiver, verheerlijkt. Denk aan het beukenootje dat beuk wordt. Zo geldt dat ook voor de aarde: de huidige aarde maar dan wel geheel vernieuwd.

Wanneer begint het eeuwige leven?

Ergens dus al hier en nu, zodra we door het geloof aan Jezus verbonden raken en met Hem leven als onze Heere. Intussen kun je elke dag merken dat alles nog zo gebrekkig is. Het volmaakte moet nog komen. Straks, als Jezus terugkomt. Begrijpelijk dat we bij het eeuwige leven daarom dan ook vooral aan die eeuwige heerlijkheid denken, als God *alles en in allen* zal zijn. De aarde een paradijs. Dan zal het leven echt één groot feest zijn, zonder ook maar één wanklank! Maar iets van de kern ervan zullen we hier en nu dan toch al bij stukjes en beetjes proeven. Als het Evangelie ons raakt, als...

Voor wie is het eeuwige leven?

Dat is, denk ik, wel duidelijk. Het geloof in de God die zich in Jezus Christus openbaarde, is beslissend. Op dat punt gaan de wegen van mensen eeuwig uiteen. Het eeuwige geluk is voor allen die tegen God leerden zeggen: Uw wil geschiede. De eeuwige ramp is voor hen tot wie God uiteindelijk moet zeggen: uw wil geschiede. NB: Degene die daar het meest tegen waarschuwt, is Jezus zelf!

Hoe zal het zijn straks als het eeuwige leven volmaakt is aangebroken?

Opvallend is dat de Bijbel vooral zegt hoe het *niet* zal zijn. En als er iets verteld wordt over hoe het *wel* zal zijn, dan gebeurt dat vooral in beeldspraak. Blijkbaar schieten al onze woorden en voorstellingen tekort. Bovendien zijn wij en de schepping zo doortrokken van de zonde en haar gevolgen, dat we een situatie waarin dat niet zo is, eigenlijk niet kunnen voorstellen.

Er waren eens twee monniken in de Middeleeuwen. Ze dachten en praatten veel over het eeuwige leven. Op een gegeven moment spraken ze af: wie het eerst zou sterven, zou proberen aan de ander iets door te geven over hoe het is. Zou het zijn zoals ze verwacht hadden, dan moest je zeggen: *totaliter* (Latijn voor: helemaal). Maar zou het zo niet zijn, dan moest je zeggen: *aliter* (= anders). Toen één van de twee was gestorven, sprak hij inderdaad via een droom tot zijn vriend. 'En...?', vroeg die heel benieuwd. '*Totaliter aliter!*' Helemaal anders!

Ze zeggen wel eens dat je er altijd zult zingen. Klopt dat?

Nou ja, ga nu voor jezelf eens na... Oké, misschien dat jij *niet zo of helemaal niet* van zingen houdt, maar toch zul je met me eens zijn dat mensen gaan zingen en fluiten als ze het *naar hun zin* hebben. Als ze opgeruimd zijn. Daarom is het niet vreemd dat zingen een populaire manier is om het geloof te uiten. En daarom ligt het voor de hand om het eeuwige leven vooral te omschrijven als eeuwig zingen om God te loven en te prijzen. Wat trouwens mooi is: het hoort nu juist bij de volmaaktheid van het eeuwige leven dat jij er dan ook van zal houden en dat je een stem zal hebben die klinkt als een klok!

We gaan toch niet 24 uur per dag rusten?

Als ik de profeten van Israël hoor spreken over de toekomst, krijg ik stellig de indruk dat we op de nieuwe aarde *bezig zullen zijn*. Maar: zonder te zweten en te zuchten. Gewoon heel ontspannen, volop genietend. Zonder ook maar enige tegenzin zullen we God en elkaar dienen. Op een plek die verband houdt met wie we in ons tijdelijk leven waren. In de eeuwigheid zullen onze aardse talenten en gaven volledig ontplooid worden.

Zullen we elkaar herkennen?

Als je de Bijbel leest, krijg je soms die indruk. Tegelijk moet je er dan ook bij zeggen dat gevoelens van voorkeur en afkeur vanwege aardse bindingen, geen rol zullen spelen. Het huwelijk geldt alleen voor deze tijd, zegt Jezus. Je bent daar ook geen zoon of dochter van je ouders, maar rechtstreeks een kind van God. De blijdschap zal ook niet minder worden omdat je bijvoorbeeld bepaalde mensen mist.

Hoe stempelt het eeuwige leven je leven nu?

Het kennen van God en Jezus Christus betekent dat je niet langer in een spiraalachtig kringetje ronddraait, maar dat er lijn komt in je leven. De lijn van de hoop! Die bepaalt je denken en je spreken, je doen en je laten. Daarom zet je niet krampachtig alle kaarten op dit leven. Je gelooft immers: het beste komt nog. Het is daarom goed om nu al wat meer over het toekomstige leven te dromen en te denken.

Is het gek dat ik soms bang ben voor het eeuwige leven?

Nee, want wij hebben dat vaak met dingen die onbekend zijn. En als je dan kijkt hoeveel er van het *hoe en wat* van het eeuwige leven voor ons onbekend is, dan is dat begrijpelijk. Maar ook jammer, want de angst voor het onbekende kan de hoop afbreken en de blijdschap temperen. Daarom zegt Jezus: 'Vrees niet, geloof alleen.' Houd je vast aan Zijn belofte. Denk aan de dokter die zijn hond naar zijn spreekkamer riep, maar daar kwam hij nooit. Bij de drempel bleef hij zitten, overvallen door het vreemde, maar toen hij de dokter zag, liep hij door.

Bron: HGJB-Jongerenblad Cruciaal, jaargang 2003/2004, nummer 4